

сippi, този заливъ съ течението на връбмето, става все по-плитъкъ.

Особено явление, което ни причинява забълѣжително впечатление, въ околността на Сливенъ е че, повечето камъни, както въ Арсеневския, Новоселския и Съчишкия проходъ, на върхътъ Барбукъ, Мутрунъ, Гаговецъ, Урумъ-тарлъ, Кишишликъ и Хамамъ-баиръ, се представляватъ на пластове, като отъ изсъхнала тина, и че не се намиржътъ въ тѣхъ почти никакви окаменели остатоци. Само тукъ-тамъ слѣдъ дълговръменно търсение можемъ да намъримъ кривулчести и издигнати окаменели, които то сѫ безъ съмнение морски *саморасли* (*Fucus*).

По причина на голъмия недостатокъ отъ окаменелини въ повечето камъни въ околността на Сливенъ, Виенския геологъ ферд. Фонъ Хохщетръ \*) погръщи напълно въ точното и правото опредѣление на вѣкътъ на земните пластове въ Сливенския Балканъ.

Окаменелините сѫ „живи думи“ „които сѫ необходими нуждни за опредѣление вѣкътъ на формациите. Слѣдъ едногодишното ми подробно и трудно изучвание (въ 1882 г.) на Сливенския Балканъ, сполучихъ най-сѣтиѣ да опредѣля точно геологическия вѣкъ на земните пластове на тойзи Балканъ, съ което вѣрвамъ, разрѣшихъ най-важния въпросъ за опредѣление геологическото време, въ което стана издиганието на Источния Балканъ въ сегашната му височина.“

Надѣвамъ се, че дадохъ очевидни доказателства за съществуванието на едновременното море въ околността на Сливенъ и остава сега да изложя за видътъ на тукашната страна, която сега се представя подъ съвсѣмъ другъ видъ, отъ както е била слѣдъ изсъхването на едновременното море. За измѣнението видътъ на тукашната страна има два главни дѣятели: лавоизхвръганието и дѣйствието на водите.

Който е минавалъ близу до г. Сливенъ, по пътътъ къмъ Нова-Загора, лесно е можалъ да забѣлѣжи на върхътъ Хамамъ-баиръ, между митницата и турските гробища, че пластовете, при всичко че първобитното

\*) *Jahrbuch d. geol. Reichsanstalt, Wien. 1879.*